

พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชกำหนด
ว่าด้วยการจัดการตามสัญญาสันติภาพในเรื่องทรัพย์สิน

พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรี
สินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า

ตามข้อติดท้ายหมวดที่ ๔ ภาคที่ ๑๐ แห่งสัญญาสันติภาพ ข้อ
๔ กล่าวไว้ว่า ในจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากการขายทรัพย์สินสมบัติของ

ชนชาติเยอรมันในประเทศใด ประเทศหนึ่ง ของ สัมพันธมิตร หรือ สหิตประเทศ ในชั้นแรกประเทศนั้นมีอำนาจหักจำนวนเงินออก ใช้จ่ายเสียหายในส่วนทรัพย์สินสมบัติสิทธิและผลประโยชน์ของชนชาติ ของตน นับทั้งของบริษัทและสมาคมที่มีผลประโยชน์อยู่ด้วย หรือค่าใช้จ่ายซึ่งชนชาติเยอรมันเป็นลูกหนี้ หรือค่าเสียหายจากความประพฤติของรัฐบาลและเจ้าพนักงานเยอรมัน ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๑๔ หรือก่อนรัฐบาลนั้นได้ประกาศสงคราม การกำหนดจำนวนเงินค่าเสียหายเช่นนี้ ให้คนกลางซึ่งมิสเตอร์ กุสตาฟ อาดอร์ เป็นผู้ตั้ง ถ้าท่านผู้นั้นเต็มใจจะตั้งขึ้นให้เป็นผู้ ตัดสิน ถ้าท่านผู้นั้นไม่ยอมตั้งคนกลางนี้แล้ว ก็ให้ศาลกรรม การคนกลางดังกล่าวไว้ ในหมวดที่ ๖ เป็นผู้ตั้ง อนึ่งในชั้นที่ ๒ สัมพันธมิตรหรือสหิตประเทศ ดังกล่าวไว้ข้างบนมีอำนาจหักเงิน จำนวนออกใช้จ่ายค่าเสียหายในส่วนทรัพย์สินสมบัติ สิทธิและผล ประโยชน์ของชนชาติของตนซึ่งอยู่ในเขตร์ของศัตรูอื่น (นอก จากเยอรมัน) ถ้าประเทศศัตรูนั้นยังไม่ได้จัดการใช้จ่ายเสียหาย

เนื่องด้วยเหตุที่ข้อความซึ่งได้กล่าวมาแล้วนี้มิได้จำแนกแยก กั ร้องเรียกค่าเสียหายที่เกี่ยวข้องทรัพย์สินอันเกิดจาก กิจการ อันรุนแรงที่เยอรมันได้กระทำในการสงครามนี้ (คือค่าเสียหายตาม สัญญาสันติภาพข้อ ๒๕๗ (ง)) ให้เป็นคนละประเภทต่างกันกับคำ ร้องเรียกค่าเสียหายดังได้กล่าวไว้แล้วใน สัญญา สันติภาพ ข้ออื่นๆ

เช่นข้อต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในหมวดว่าด้วยค่าทดแทนสำหรับการเสียหาย
เป็นอาทิ ทั้งความข้อ ๕ (ข้อติดท้ายข้อ ๔) หาได้แยกคำร้องซึ่งมี
ลักษณะเข้าในบทข้อ ๒๕๖ แห่งสัญญาสันติภาพให้เป็นคนละประเภท
ต่างกับกับคำร้องของชนชาติสยามอันมิได้มีลักษณะเข้าในบท ข้อ ๕
ไม่ จะเป็นเพราะเหตุว่าเจ้าหน้มีได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ในกรุงสยามก็
ดี หรือเพราะเหตุอื่น ๆ ก็ดี

และด้วยเหตุที่ยังไม่ปรากฏแจ่มแจ้งว่าผู้ใดจะเป็นผู้ซึ่งขาดบังคับ
ให้ใช้ค่าทำขวัญตามคำร้อง และสำหรับการเสียหายต่าง ๆ นอกจาก
ที่ได้กล่าวไว้ ในบทมาตรา ๒๕๖ หรือ ๒๕๗ นั้นไม่ ทั้งศาลกรรม
กรคนกลางหรือคนกลางที่กล่าวไว้ในข้อติดท้ายข้อ ๔ นั้นก็ห้ามอำ
นาจจะช้ขาดบังคับคดีเช่นนั้นไม่

บัดนี้เป็นการสมควรที่จะกำหนดว่าค่าทำขวัญชนิดนี้ ควรคิดหัก
ใช้จากเงินที่ได้จากการชำระ ทรัพย์สินสมบัติ คน ชาติเยอรมันใน กรุง
สยามได้เพียงไร และวางระเบียบการจ่ายเงินที่ได้มาแต่การชำระ
ทรัพย์สินสมบัติแก่คนชาติสยาม กับการใช้ค่าทำขวัญเพื่อทดแทน
สำหรับค่าเสียหายด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อ
ไปนี้

มาตรา ๑ ให้สำนักงานสำหรับตรวจและใช้หนี้รับและพิจารณา

๑) คำร้องของคนชาติสยามอันเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินสมบัติสิทธิและ

ผลประโยชน์ของ ตน ซึ่ง อยู่ในดินแดน เยอรมันรวมทั้งของบริษัท และสมาคมที่คนชาติสยามมีประโยชน์ ได้เสียด้วย อันมีลักษณะ ไม่เข้าอยู่ในจำพวกคำร้องซึ่งบัญญัติไว้ในวรรค (ง) ข้อ ๒๕๑ แห่งสัญญาแวร์ไซล์ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ. ศ. ๒๔๖๒

๒) คำร้องเรียกหนี้สินของคนชาติสยามจาก คนชาติเยอรมัน ซึ่งหนี้สินนั้นมีได้มีลักษณะดังบัญญัติไว้ในข้อ ๒๕๖ และข้อคิดท้าย แห่งสัญญาแวร์ไซล์ และทั้งคำร้องเหล่านั้นมีได้อยู่ในอำนาจศาล กรรมการคนกลางด้วย

มาตรา ๒ คำร้องที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑ นั้น ต้องเป็นคำร้อง เรียกค่าทำขวัญอันมีลักษณะดังกำหนดไว้ในข้อใดข้อหนึ่ง แห่ง สัญญาแวร์ไซล์ เมื่อสำนักงานตรวจและใช้หนี้ได้รับไว้และพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งไปยังคณะกรรมการที่ปรึกษาซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศตั้งขึ้น ให้มีหน้าที่พิจารณาคำร้องเช่น นี้และทำความเข้าใจเสนอเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ ว่าควร กำหนดค่าทำขวัญให้แก่ผู้ร้องเป็นจำนวนมากน้อยเท่าใด

มาตรา ๓ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่ปรึกษานี้ ให้เสนอ ต่อเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศเพื่อรับอนุมัติ

มาตรา ๔ เมื่อเสนาบดีกระทรวงการ ต่างประเทศ อนุญาตให้ ใช้ค่าทำขวัญรายหนึ่งรายใดแล้ว ให้แจ้งไปยังสำนักงานตรวจและ ใช้หนี้ให้ทราบ เพื่อสำนักงานตรวจและใช้หนี้จะได้ ใช้เงินค่าทำ

ขั้วญให้แก่อผู้รื่องตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ั้น

มาตรา ๕ การที่สำนักงานตรวจและใช้หนี้จะใช้เงินค่าทำขั้วญนั้น ให้เป็นไปตามความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของสำนักงานตรวจและใช้หนี้ ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ. ศ. ๒๔๖๓ และมาตรา ๑ ข้อ ๖ แห่งพระราชกำหนดว่าด้วยจัดการตามสัญญาสันติภาพเรื่องทรัพย์สิน พ. ศ. ๒๔๖๒ และตามระเบียบ และวิธีการตั้งจะได้อกำหนดไว้ในกฎข้อบังคับซึ่งสำนักงานตรวจและใช้หนี้จะได้อขึ้นตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มเติมว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของสำนักงาน ตรวจ และ ใช้ หนี้ ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ. ศ. ๒๔๖๓ นั้นทุกประการ

มาตรา ๖ ให้เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ และเสนาบดีกระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าหน้าที่รักษา และบังคับ บัญชาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้จงทุกประการ

ประกาศมาณวันที่ ๔ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบันนี้